

<sida1>

Besvarad d. 25 Mars 1831.

[Mottagarens anteckning]

Höglärde samt Vidtberömde Herr Professor!

Det hade längesedan varit min skyldighet, att lemna någon underrättelse om den tillämnade undersökningen af Haldefjellet, men de ledsamheter, som de[r]vid mött mig hafva på lång tid afhållit mig från att skriva något derom, då jag icke sett mig i stånd, att Upfylla Herr Professorns väntan och förhoppningar. — Af det ymniga regn, som detta år äfven besvarat södra Sverige, kan Herr Professorn, genom gammal erfarenhet, sluta, hvad verken [[verkan](#)] det haft på fjellbyggdets Flora. Den tid Man kunnat göra Några insamlingar, hade fjellbäckarne svällt öfver sina bräddar. Det regnade beständigt. Jag kunde således icke komma till Haldefjellet; Utan måste åtnöja mig med Kåbdavanka och Tjatsa, der jag hade den lyckan,

<sida2>

att få en och ½ dags Uppehåll. Men fjällfloran hade nu icke samma utseende som förr. De raraste växtställen lågo under snön. Således inga saxifragor; ingen Agrostis algida, ingen alsin. rubella, icke en gång de allmännare gräsen och Starrarterne. Af det lilla som der kunde finnas, jemte det som blifvit taget häromkring, har jag emellertid inlagt och afsändt. Jag vet verkligen icke, om det ännu kommit längre, än till Kjengis; ty jag fick höra, att några Handlande från Alten, hvaribland en Tysk vid namn Mach skulle resa söderut, men som deras väg icke låg genom Karesuando, måste jag recommendera Paquetet på vägen på vinst och förlust. Uti detta Paquet äro inga salices, hvilka jag såsom mera vanskliga för att krossas, inlägger i särskilt Paquet och afsänder sjöledes. Jag vet ännu icke om den förra lådan med Salices och Angelicha kommit fram. Jag har hört, att den skulle vara kommen till Stockholm men min förut så pålitliga Commissionär, som nu kommit litet på obestånd, genom supande, har icke lemnat den i rätter mans hand. Jag måste säga som Prof. Fries om ett paquet, som varit i sällskap med denna låda. "Gud låt den icke hafva kommit i oblida händer!"

Den andra puncten af mitt åliggande låter

<sida3>

ännu mindre tillfredställande. Jag menar ritningar för svensk Botanik. Jag tänkte väl en tid på, att gripa mig an med saken; men när jag skulle dertill, så voro Alla penslar borta. Det rår mina små kamrater för, som redan gå och snoka i Pappas gömmor. Således gick hela den saken om intet. — Den tredje puncten, rörande en afhandling om åtskilliga formförändringar af fjellväxter, etc. som skulle införas i v. Societet. N. Handl. har jag väl något funderat på. Den ligger färdigt conceperad, men är något för tung att skickas med Posten. Jag måste således afvakta Något tillfälle, att få den afskickad. — En liten låda med insecter till

Marklin följde med det ofvan nämnda Paquetet, å hvilka begäres namn efter numreringen. Det var så litet, att jag icke en gång ansett det löna mödan att skriva. Men be honom ändå icke förlora tålmodet, ej heller Uppgifva Allt hopp. Några grofve nålar skulle vi behöfva.

Jag har nu hört, att en Stud. Löfvenmark et Comp. tänka nästa sommaren resa genom hela Lappmarken och Finnmarken, för att taga hela fjellfloran öfver en kam. De lära således komma att furnera[?]

<sid4>

hela den Botaniska världen med tillräckligt antal fjellväxter af både nytt och gammalt. Jag som är bunden vid Karesuando, kan vist icke lofva att göra så vidlyftiga excursioner; men om det är något som kan intressera af det lilla, som finns på närmare håll, skall det vara min skyldighet att med[de]la åt Herr Professorn till godtgörande af den skuld, hvaruti jag ännu står. Som de resande tänka komma förbi Karesuando, skulle det vara mig ganska kärkommit, att med dem få några gamla Upsala växter enligt den desi[der]at lista, som Herr Professorn ännu torde hafva i behåll. Den regniga och kalla Sommaren, kunde icke anna[t] än åstad komma missväxt i Lappmarken. Deremot må lapparne väl. Denna vinter har varit gruffligt kall till att börja med. Jag nödgades i December flere gånger taga in Thermomättern, när quick silfver började sjunka i kulan. Föröfrigt fortsätter observationerne, så noga, som möjligt; hvarvid jag under sommar Månaderna varit mohn om att få Nattens minimum inberäknadt.

Under längtan, att snart få några underrättel[-]ser från Upsala, innesluter jag mig i Herr Professorens fortfarande ynnest, förblifvande Herr Professorns

ödmjukaste tjenare

L,L,Læstadius

Karesuando den 25te Januarii 1831.